

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010180
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Márie Parikrupovej a Márie Šuppovej v trestnej veci obžalovaného C. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.02.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný

C. H., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom G. D., t. č. v Ústave
na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, nezamestnaný,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry Y. H., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/126/2014-44 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2014 bol zaviazaný s účinnosťou od 16.09.2013 platiť maloletej Y. H., nar. XX.XX.XXXX výživné v sume 50 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. Q., plneniu tejto povinnosti sa v D., v E. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 16.09.2013 do 23.09.2014 a od 01.10.2014 do 17.12.2015 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko hoci bol od 19.07.2013 do 16.10.2013 zamestnaný na riadny pracovný pomer u jedného zamestnávateľa a z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pracovný pomer s ním ukončil zamestnávateľ v skúšobnej dobe, následne v období od 17.10.2013 do 14.11.2013 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, v období od 15.11.2013 do 14.02.2014 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám pravidelne neplnil a tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom v skúšobnej dobe z dôvodu jeho neospravedlnenej absencie, následne v období od 15.02.2014 do 23.09.2014 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nebol evidovaný ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, kde sa zaevidoval až dňa 24.09.2014, pričom dňa 30.09.2014 bol z tejto evidencie vyradený z dôvodu vzniku pracovného pomeru, v období od 01.10.2014 do 15.10.2014 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe pracovného pomeru, a hoci z výkonu tejto práce mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom aj tento pracovný pomer ukončil zamestnávateľ z dôvodu problémov s jeho pracovnou disciplínou, následne bol od 16.10.2014 do 16.12.2014 evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, z tejto evidencie bol vyradený pre nespoluprácu, v období od 21.11.2014 do 18.12.2014 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, pričom táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom z dôvodu porušovania pracovných povinností zamestnancom, potom až do 07.01.2015 nikde nepracoval, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie,

dňa 08.01.2015 sa zamestnal u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom dňa 08.01.2015 z dôvodu jeho nenastúpenia do zamestnania, potom opäť nikde nepracoval, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 12.02.2015 do 25.02.2015 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, pričom predmetnú dohodu ukončil zamestnávateľ z dôvodu jeho nespokojnosti s prácou zamestnanca, následne sa zamestnal v období od 09.03.2015 do 30.04.2015 u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce, pričom aj táto dohoda bola ukončená zamestnávateľom z dôvodu jeho problémov s pracovnou morálkou, v období od 27.04.2015 do 31.05.2015 pracoval na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, pričom aj tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom v skúšobnej dobe z dôvodu jeho nevyhovujúcej pracovnej morálky, následne od 01.06.2015 do 14.07.2015 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nebol evidovaný ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 15.07.2015 do 17.07.2015 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce a hoci ani z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, od 18.07.2015 do 25.08.2015 nebol opäť nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nebol evidovaný ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a od 26.08.2015 do 06.10.2015 pracoval na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, pričom aj tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom v skúšobnej dobe z dôvodu jeho nevyhovujúcej pracovnej morálky a od 07.10.2015 do 17.12.2015 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom na výživnom zaplatil matke svojej dcéry Q. Q. v mesiaci január 2014 sumu 30 €, v mesiaci február 2014 sumu 30 €, v mesiaci november 2014 sumu 60 €, v mesiaci december 2014 sumu 60 €, v mesiaci január 2015 sumu 60 € a v mesiaci apríl 2015 sumu 60 €, čím zostal za obdobie od 16.09.2013 do 23.09.2014 a za obdobie od 01.10.2014 do 17.12.2015 na výživnom dlhovať matke svojej dcéry Q. Q. sumu vo výške 1 050 €,

t e d a :

najmenej tri mesiaci v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože trest odňatia slobody vo výmere 57 (päťdesiatšesť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/19/2016-141 zo dňa 13.04.2016, právoplatným dňa 13.04.2016, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 09.11.2016 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na C. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 01.02.2017, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Následne predseda senátu postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či:

- rozumie z čoho je obžalovaný,

- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonal a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. V jeho konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, má jednu vyživovaciu povinnosť. Doposiaľ bol 2 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/19/2016-141 zo dňa 13.04.2016 (išlo o schválenie dohody o vine a treste, vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu), pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 57 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/19/2016 súd zistil, že obžalovaný výkon trestu nastúpil dňa 13.04.2016, so začiatkom (pri zarátaní výkonu väzby) od 18.12.2015 s predpokladaným koncom výkonu trestu 18.09.2020. Obžalovaný bol doposiaľ 2 krát postihnutý za priestupok, z toho jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a jedenkrát za priestupok na úseku dopravy.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/22/2015 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom č.k. 1T/22/2015-87 zo dňa 05.05.2015, právoplatným dňa 21.05.2015, uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, kedy mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu vo výmere 13 mesiacov. Uznesením č.k. 1T/22/2015-115 zo dňa 20.06.2016, právoplatným toho istého dňa, súd vyslovil, že sa obžalovaný neosvedčil a nariadil mu výkon trestu vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zo správy o nastúpení trestu vyplýva, že obžalovaný nastúpi trest pravdepodobne dňa 18.09.2020.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch súd zistil, že adaptácia obžalovaného na podmienky výkonu trestu odňatia slobody prebehla bez výraznejších problémov. Pokyny a nariadenia personálu ústavu plní na požadovanej úrovni. Voči osobám, s ktorými prichádza do styku sa javí ako ústretový, v sociálnej interakcii s inými odsúdenými nie je dominantný, konfliktom sa snaží vyhýbať. Voči autorite je rešpektujúci. Najskôr bol pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave Drevo-ústav R, kde bol zo strany nadriadených hodnotený pozitívne. V súčasnosti je pracovne nezaradený z organizačných dôvodov, nakoľko využil možnosť vzdelávania poskytovanú ústavom a v školskom roku 2016/2017 bol zaradený do prvého ročníka na štúdium v Spojenej škole G., v odbore spracúvanie dreva, kde dosahuje pozitívne výsledky. Od príchodu do tunajšieho ústavu sa aktívne podieľa aj na činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti, ktoré súvisia s úpravou a udržiavaním čistoty v ubytovacích a spoločných priestoroch ústavu. Bol jedenkrát disciplinárne odmenený za aktívny prístup k činnostiam pre všeobecný rozvoj osobnosti obžalovaného. Disciplinárne potrestaný nebol. Spoločne so svojou výchovnou skupinou sa aktívne zapája do aktivít organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti na oddiele. V rámci skupinových foriem práce sa zapája do organizačných a interakčných komunitných stretnutí, kde patrí medzi priemerných odsúdených. Je aktívnym členom stolnotenisového krúžku. Počas výkonu trestu udržiava pravidelný kontakt so svojou rodinou formou korešpondencie, balíkov a telefonovania. Právo na návštevy blízkych osôb si uplatňuje pravidelne.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku,

poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona, § 38 Trestného zákona a § 44 Trestného zákona, pričom prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a zistil, že tento bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/19/2016-141 zo dňa 13.04.2016 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 57 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/19/2016 zo dňa 13.04.2016, prichádzal do úvahy postup v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. Súd však pri ukladaní trestu zohľadnil aj osobu a pomery páchatela, závažnosť spáchaného skutku, prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznať, svoje konanie oľutoval a uviedol, že chce viesť riadny život a po prepustení na slobodu sa chce vrátiť ku svojej rodine a starať sa o svoju dcéru. Prihliadol aj na správu ústavu na výkon trestu, kde si v súčasnosti obžalovaný odpykáva trest za iný jeho skutok, v zmysle ktorej je obžalovaný hodnotený pozitívne, správa sa na požadovanej úrovni a rozhodol sa využiť možnosť štúdia na Spojenej škole v G., čo je pozitívne aj z hľadiska budúceho zaradenia sa do života po prepustení z výkonu trestu. Súd tiež vzhliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný má aj naďalej vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére, ktorú si bude mať možnosť lepšie plniť skôr na slobode, taktiež na právo maloletej dcéry, aby mala možnosť budovať si vzťah so svojim otcom, čo je v podmienkach výkonu trestu sťažené. V neposlednom rade súd vzhliadol aj na skutočnosť, že v inej trestnej veci bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, kedy obžalovaný po výkonne trestu nastúpi trest v tejto inej veci a predpokladaný koniec trestu je 18.02.2021. Za tejto situácie s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie, závažnosť tam spáchaného skutku ako aj výšku uloženého trestu, mal súd za to, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 44 Trestného zákona a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže skôr uložený trest obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2T/19/2016 zo dňa 13.04.2016 považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatela.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).